

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/22/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200952
Dátum vydania rozhodnutia:	16.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200952.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu C. J., I., zastúpeného JUDr. Vladimírom Cahajlom, advokátom so sídlom v Bardejove, Dlhý rad 16, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky so sídlom Pribinova 2, Bratislava (pôvodne Krajskému riaditeľstvu policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu, Pionierska 33, Prešov), o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Prešov č. p. KRP-P-90/KDI-BCP-2011 z 13. júla 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/157/2011-26 z 18. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/157/2011-35 z 18. apríla 2012 m e n í tak, že rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Prešov č. KRP-P-90/KDI-BCP-2011 z 13. júla 2011 zrušuje a vec v r a c í a žalovanému na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bradejove, Okresného dopravného inšpektorátu č. p.: ORP-172/DI-2-2010 z 9. mája 2011 bol žalobca C. J. (ďalej iba žalobca) uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZP) na tom skutkovom základe, že dňa 27. marca 2010 v čase okolo 15.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo Mitsubishi Carisma, ev. č. D., po štátnej ceste 1/77 v obci Nižná Polianka, v smere na Svidník, kde pri prejazde pravotočivej zákruty, v križovatke štátnej cesty 1/77 a miestnej komunikácie vedúcej k štátnej hranici neprispôsobil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, dôsledkom čoho s vozidlom dostal šmyk, v šmyku prešiel do

protismeru svojej jazdy, kde zišiel mimo cesty vľavo na terén pod úrovňou vozovky, čím zavinil dopravnú nehodu. Pri tejto dopravnej nehode došlo k zraneniam obvineného, ktorý podľa lekárskej správy utrpel pohmoždenie trojhlavého svalu ľavého ramena s predpokladanou dobou liečenia a dočasnej práceneschopnosti 5-7 dní. K zraneniu iných osôb nedošlo. Na osobnom motorovom vozidle Mitsubishi Carisma vznikla škoda cca 4.000 €. Požitie alkoholických nápojov pred alebo počas jazdy u obvineného zistené nebolo.

Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 400 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch, uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, 13. júla 2011 pod č. KRP-P-90/KDI-BCP-2011 o odvolaní žalobcu rozhodol tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Prešove na základe žaloby preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané.

Žalobca sa žalobou domáhal predovšetkým preskúmania toho, že bol k lekárskeму vyšetreniu v podstate nútený a necítil žiadne zdravotné problémy a nasledujúce dni po nehode chodil riadne do školy a nemal žiadne zdravotné problémy. Napriek tomu bol uznaný za práceneschopného na 5-7 dní. Rovnako uviedol, že škoda na jeho, resp. maminom vozidle (4.000 Eur) je len odhadom policajta konajúceho na mieste a všetko bolo iniciované okresným policajným riaditeľom, ktorý býva neďaleko a bol v čase skutku na dvore a všetko videl.

Žalovaný uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v celom rozsahu a nezistil dôvody na jeho zrušenie. Napadnuté rozhodnutie o priestupku preto ako vecne správne a zodpovedajúce zákonu potvrdil.

Krajský súd v Prešove preskúmal napadnuté rozhodnutia a postup, ktoré ich vydaniu predchádzal v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako nedôvodnú zamietol.

V odôvodnení uviedol, že správne orgány postupovali v súlade s ust. § 32 Správneho poriadku; úplne a presne zistili skutočný stav veci a za tým účelom si obstarali všetky potrebné podklady pre rozhodnutie, na základe ktorých aj rozhodli. Žalobca ako účastník konania v konaní nevyužil právo ani povinnosť navrhnúť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, t. j. že k jeho zraneniu v skutočnosti nedošlo a že škoda na motorovom vozidle nepresiahla sumu 3 990,- €. Po preskúmaní vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 46 a § 47 Správneho poriadku, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci, t. j. z podkladov, ktoré si správny orgán za týmto účelom obstaral a na základe ktorých aj rozhodol. Námietky žalobcu považoval súd s prihliadnutím na rozsah a výsledok vykonaného dokazovania za neopodstatnené.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Okrem tvrdení uvedených už v žalobe ohľadne svojho zranenia a spôsobenej škody na vozidle dodal, že preukázal potvrdením z autoservisu, že výška škody nebola vyššia než 2000,- Eur a potvrdením zo školy, že bol deň po nehode riadne na vyučovaní. Vyjadril preto názor, že napadnutý rozsudok v rozpore so skutočnosťou nezistil pochybenia správnych orgánov tým, že bol nedostatočne zistený skutkový stav a tento bol nesprávne právne posúdený v priestupkovom konaní. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na

ďalšie konanie alebo ho zmeniť tak, že odvolací súd vyhovie žalobe v celom rozsahu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove. K tvrdeniam žalobcu týkajúcim sa predloženého čestného vyhlásenia majiteľa autoservisu, ktoré potvrdzuje, že výška škody na motorovom vozidle nebola vyššia ako 2.000,- € a výpisu z triednej knihy, ktorý potvrdzuje, že žalobca nasledujúce dni po udalosti navštevoval školu a teda nemohol byť zranený, sa KDI v Prešove nevyjadruje vzhľadom ku skutočnosti, že tieto nemal k dispozícii, uvedené dôkazné prostriedky neboli súčasťou spisového materiálu a v celom konaní o priestupku neboli zo strany žalobcu predložené. Z uvedených dôvodov navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk
Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumie rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1)

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) ZP na tom skutkovom základe, že dňa 27. marca 2010 v čase okolo 15.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo Mitsubishi Carisma, ev. č. D., po štátnej ceste 1/77, v obci Nižná Polianka, v smere na Svidník, kde pri prejazde pravotočivej zákruty, v križovatke

štátnej cesty 1/77 a miestnej komunikácie vedúcej k štátnej hranici neprispôobil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, dôsledkom čoho s vozidlom dostal šmyk, v šmyku prešiel do protismeru svojej jazdy, kde zišiel mimo cesty vľavo na terén pod úrovňou vozovky, čím zavinił dopravnú nehodu.

Pri tejto dopravnej nehode došlo k zraneniam obvineného, ktorý podľa lekárskej správy utrpel pohmoždenie trojhlavého svalu ľavého ramena s predpokladanou dobou liečenia a dočasnej práceneschopnosti 5-7 dní. K zraneniu iných osôb nedošlo. Na osobnom motorovom vozidle Mitsubishi Carisma, vznikla škoda cca 4.000 €. Požitie alkoholických nápojov pred alebo počas jazdy u obvineného zistené nebolo.

Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 400 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch, uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, 13. júla 2011 pod č. KRP-P-90/KDI-BCP-2011 o odvolaní žalobcu rozhodol tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP), priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda,

Podľa § 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“) tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 1 ZCP vodič je povinný na vozovke alebo v jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu; to neplatí pri obchádzaní, predchádzaní, otáčaní alebo odbočovaní.

Podľa § 16 ods. 1 ZCP vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 64 ZCP odseku 1 dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

- a) sa usmrť alebo zraní osoba,
- b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,
- c) uniknú nebezpečné veci 24) alebo
- d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona. 31)

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

- a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,
- b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo sa odmietol

podrobiť vyšetrovaniu na zistenie ich požitia alebo
c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Napokon podľa odseku 3 ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej iba SP), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstarať potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov. Toto ustanovenie je pri zisťovaní skutkového stavu dominantné, a to aj napriek tomu, že ustanovenie § 34 ods. 3 prikazuje účastníkovi konania aj niečo iné.

Podľa § 34 ods. 1 až 5

(1) Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

(2) Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

(3) Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

(4) Vykonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu.

(5) Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 51 ZP ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 1 a 2 ZP objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,

b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,

c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,

d) uloží ochranné opatrenie,

e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade spisov správnych orgánov zistil, že skutkový stav nebol zistený nepochybné - nie presne a úplne a najmä jeho právne posúdenie je chybné.

Rozhodnutie žalovaného a jemu predchádzajúce rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Bardejove je rozhodnutím, ktoré sa nielen opiera o domnienky a nie fakty a dôkazy, ale je navyše rozhodnutím protiprávnym v tom, že dopravná nehoda je udalosťou, ktorou účastník nehody spôsobí inému účastníkovi nehody a nie sebe zranenie, smrť, škodu, poškodenie cesty, všeobecne prospešného zariadenia, uniknú nebezpečné veci alebo na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenapolnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona, avšak v prerokúvanom prípade k žiadnej dopravnej nehode nedošlo.

Už zo znenia zákona o cestnej premávke, ale aj z koncepcie priestupku uvedenej v citovanom § 2 ods. 1 ZP je zrejmé, že dopravnou nehodou (resp. priestupkom, ktorý je založený na spôsobení dopravnej nehody) nemôže byť udalosť v cestnej premávke, ktorou účastník spôsobí zranenie sebe a škodu (ani ak by presahovala súčasných 3990,- Euro) tiež len sebe. Opačný výklad by viedol k prísnejšiemu postihu za priestupky než za trestné činy, pri ktorých je vylúčený postih za konanie, ktoré by inak formálne bolo trestné, okrem, ak by ním nebol poškodený samotný páchatel' - ak by nechýbal v trestnom zákone doslovne predpokladaný znak. Z týchto dôvodov napríklad nemožno seba samého okraďnúť, poškodiť si

vlastnú vec, či majetok, zavraždiť, či poškodiť na zdraví tak, aby to bolo postihnuteľné ako priestupok, či dokonca ako trestný čin. Samozrejme za ideálneho predpokladu, že okrem toho nedošlo k ďalšiemu škodlivému následku voči inému alebo iným subjektom.

V prípade preukázania, že žalobca nejazdil na ceste v súlade s citovaným ustanovením §§ 9 ods. 1 a 16 ods. 1 ZCP, v dôsledku čoho dostal šmyk a tým sa jeho vozidlo dostalo mimo cestu do poľa samo osebe nezakladá zodpovednosť za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g/ ZP. Dokonca ani vtedy nie, ako sa chybné domnieval žalovaný, ba aj krajský súd, ak si tým spôsobil zranenie spojené s práceneschopnosťou a škodu na vozidle požičanom od matky.

Takéto konanie možno v záujme ochrany bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky maximálne postihnúť ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. k/ ZP pre porušenie všeobecných povinností vodiča. Taký postih bude mať zrejmy odraz i v ďaleko miernejšej sankcii za konanie žalobcu.

Priestupkom je nielen konanie, ktoré má formálne znaky uvedené v zákone o priestupkoch, resp. iných zákonoch. Je to aj konanie, ktoré musí byť jednak zavinené a jednak porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti - má určitú spoločenskú nebezpečnosť. Nie teda každé konanie uvedené - formálne popísané v osobitnej časti zákona o priestupkoch, bude aj priestupkom.

Spoločenská nebezpečnosť konania žalobcu je mizivá, resp. žiadna, pretože spoločnosť na jednej strane má záujem ochraňovať život, zdravie i majetok občanov, na strane druhej ich však nemieni a ani nemá oprávnenie šikanovať postihom za to, že si ublížili na zdraví, či spôsobili škodu, a to aj v prípade, ak sa tak stalo v spojitosti s porušením iných povinností, napr. v doprave.

Okrem toho, odhliadnuc od podstatných pochybení týkajúcich sa právnej kvalifikácie konania žalobcu, je nevyhnutné v súvislosti s dokazovaním, ktoré vykonali správne orgány i krajský súd v tejto veci uviesť, že bolo nedostatočné a tendenčné.

Ako už bolo uvedené, nie je povinnosťou obvineného z priestupku vyvíňať sa, ale je povinnosťou orgánov objasňujúcich priestupok objasniť skutkový stav tak, aby dával nepochybný podklad pre rozhodnutie o prípadnej vine v prerokúvanom prípade. Ak by tomu tak bolo, policajti zakročujúci na mieste dopravnej udalosti by nepotreboval nútiť žalobcu k lekárskeму vyšetreniu, ak ten sám uviedol, že nepociťuje žiadne zdravotné ťažkosti a išlo v tom čase o 19 ročného občana, ktorý nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony a ani v nej nebol obmedzený.

Rovnako priestupkové orgány, ba dokonca ani krajský súd nemali žiadnym objektívnym dôkazom preukázané, že škoda na vozidle bola 4.000,- Eur, ba ani neprejavili záujem objektívne preukázať, že taká škoda (ak by jej preukázanie samozrejme malo zmysel pre zodpovednosť za priestupok) bola spôsobená.

Prístup orgánov, ktoré vo veci konali, vrátane krajského súdu, poukazujúcich na to, že žalobca voči tvrdeniu ohľadne výšky škody určenej príslušníkom polície odhadom na mieste udalosti tomu nenamietal, je hrubo neprofesionálne, ba až cynické. Bolo povinnosťou orgánov objasňujúcich priestupok preukázať, že skutok sa stal, že je priestupkom a že ho spáchal obvinený žalobca. Ani priznanie obvineného z priestupku nezbavuje orgány objasňujúce priestupok preukázať skutkový stav tak, aby dával nepochybný podklad o tom, čo sa stalo, aby také konanie bolo možné právne podradiť pod konkrétnu skutkovú podstatu priestupku a na základe dôkazov vysloviť, že sa jej dopustila konkrétna osoba.

V danom prípade bol žalobca nútený sám preukazovať orgánom objasňujúcim priestupok, že si privodil zranenie (teda de facto sa usvedčovať, podľa názoru orgánov objasňujúcich priestupok, že spôsobil dopravnú nehodu a teda i priestupok), hoci to bolo v rozpore s jeho osobnými záujmami chránenými zákonom ba i Ústavou Slovenskej republiky a strpieť odborne neoverené tvrdenie, že škoda na vozidle jeho matky bola 4.000 Eur.

Vzhľadom na to odvolací súd pre všetky dôvody uvedené v § 250j ods. 2 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 250ja ods. 4 OSP súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože úspešný žalobca si trovy právneho zastúpenia v zákonnej lehote nevyčísľil a iné trovy zo spisu nevyplývajú a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.